

Font de les Granotes o font de la Coma

Sant Esteve Sesrovires

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Parc Canals i Nubiola

Coordenades:

Latitud: 41.49715
Longitud: 1.86651
UTM Est (X): 405391
UTM Nord (Y): 4594568

Classificació

Número de fitxa: 08208-132
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: El petit bassal de maó està trencat i està coberta de malesa.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires / Carrer Major, 8-10
Autoria de la fitxa: Manuel Julià i Macias / Margarita Costa Trost
Data de registre de la fitxa: ds., 30/10/2010 - 02:00

Descripció

La Font de les Granotes o Font de la Coma és un aiguaneix que està situat dins el Parc Canals i Nubiola. Passat el parc infantil del parc s'arriba a un espai que s'obre a mà dreta on hi és instal·lat un aparell gimnàstic d'escalfament. En el marge dret d'aquest espai sota el barri de la Coma s'hi localitza una font que antigament era coneguda, com la "Font de les granotes" ja que els veïns del poble hi anaven a buscar granotes. La font disposava d'una bassa construïda amb obra de fàbrica amb un muret perimetral que contenia l'aigua que rajava de la font abans de seguir el seu curs. L'embassament de l'aigua provocava que en el seu interior hi accedissin les granotes, i per això era coneguda com la Font de les granotes. Sobre la font hi havia una gran figuera, la qual li provocava una bona ombra i ajudava a identificar ràpidament la seva situació. Actualment encara es conserven restes d'aquest muret o bassa de la font, però el broc de la font ha desaparegut i el conjunt apareix totalment malmès amb una vegetació sobrecrescuda que fa difícil la seva ubicació.

Història

Una font o deu és un indret on l'aigua brolla de la terra o entre les roques. Pot ser permanent o temporal. S'origina en la filtració d'aigua de pluja que penetra en una àrea i emergeix en una altra, de menor altitud, on l'aigua no està confinada en un conducte impermeable. Aquestes surgències solen ser abundants en relleus càrstics. Els cursos subterranis de vegades s'escalfen pel contacte amb roques ígnies i afloren com a aigües termals. Hi ha diferents tipus de font. Segons la classificació establerta per Ramon Solé Lacomba, els tipus bàsics de fonts són quatre: De biot: surgència natural en capçaleres de torrent o altres indrets; l'aigua surt directament de terra. De raig vessant o salt: l'aigua surt de terra a través d'alguna mena de canalització, construcció o aixeta. De mina: l'aigua és captada sota terra i a través d'una mina és extreta cap enfora. De cisterna o bassa: l'aigua és recollida, de pluja o de filtracions de la terra, en una bassa o cisterna.

